

Джерело: складено за: [1, 2]

На основі розрахунків О. М. Тимченко та Ю. В. Сибірянської [4] можна зробити висновок, що податковий борг не перешкоджає зростанню ВВП. Така парадоксальна ситуація виникає через те, що несплачені податки – це доходи платників, які використовуються на інвестиції та споживання, тобто підтримується сукупний попит. Ми в жодному разі не стверджуємо, що податковий борг не чинить негативного впливу на ВВП. Ймовірно, за умови своєчасної і повної сплати податків ВВП зростає би більшими темпами, проте нівелювати своєрідний «інвестиційний» ефект не варто. У якості висновків зазначимо, що якщо ВВП здійснює прямий вплив на рівень податкової заборгованості, то зворотній вплив є опосередкованим. Що стосується кризового та посткризового періоду (2008-2010 рр.), то причини дублювання темпів зростання обох цих показників потребують ґрунтовного опрацювання, однак припускаємо, що під час кризи, в умовах недостатності податкових надходжень, відбувається перекриття дефіциту за рахунок стимулювання переоплат зі сторони сумлінних платників податків.

Література

1. *Діяльність податкової служби України за 2005-2010 рр.: [статистичний бюлетень / відп. за вип. В. І. Ніколайченко]. – К.: ДПА України, 2006-2012рр.*
2. *Інформація про I півріччя 2011 року [Електронний ресурс] / Міністерства фінансів України. – Режим доступу: <http://index.minfin.com.ua/index/gdp/>*
3. *Баранецька О. В. Шляхи підвищення ефективності податкового контролю в Україні через використання нових критеріїв відбору платників податків до проведення перевірок / Баранецька О. В., Цвинтарна В. Л. – [Електронна бібліотека]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/nie/2010_2/011-015.pdf.*
4. *Тимченко О. М. Податковий борг і показники макроекономічного розвитку України / Тимченко О. М., Сибірянська Ю. В. – [Електронна бібліотека]. – Режим доступу: <http://ir.kneu.kiev.ua:8080/bitstream/2010/929/1/Tymchenko.pdf>*

Наталія МОЛОЗІНА

ДВНЗ КНУ Криворізький економічний інститут

МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ СТРАХОВИХ ТАРИФІВ ОБОВ'ЯЗКОВОГО СОЦІАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ

Обов'язкове соціальне медичне страхування є економічною категорією, яка знаходиться в підпорядкованому зв'язку з категорією фінансів. Ефективна та дієва методика визначення розміру тарифної ставки забезпечує фінансову стійкість страхових операцій та забезпечує ефективне виконання функцій та вирішення задач медичного страхування. Визначення необхідного розміру страхових тарифів із обов'язкового медичного соціального страхування надзвичайно важливе для формування і використання фондів страхування, їх подальшого розподілу і перерозподілу, для здійснення соціального захисту застрахованих на випадок захворювання.

Сьогодні актуальним є розробка методичних підходів для визначення розміру страхових тарифів з обов'язкового соціального медичного страхування і встановлення необхідного обсягу страхового фонду із цього виду страхування.

Медичне страхування є інститутом фінансового та соціального захисту, воно передбачає передачу страховику відповідальності страхувальника та застрахованого за ризиками втрати та погіршення стану здоров'я. Основним інструментом та засобом передачі відповідальності є сплата страхового внеску, в основу якого покладено визначений розмір страхового тарифу для роботодавців та самого застрахованого.

В науковій літературі не існує єдиного визначення страхового тарифу. Так у Загороднього А.Г., страховий тариф – це ставка платежу за страхування з одиниці страхової суми чи об'єкта страхування за певний період [1, с. 91]. Вовчак О.Д. зазначає, що актуарні розрахунки є основою визначення страхових тарифів. Страховий тариф, на її думку визначається як ставка страхового

внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування, яка забезпечує страховику формування страхових резервів, достатніх для виплати страхових відшкодувань і страхових сум, та коштів, необхідних для розвитку страхової компанії [2]. Таркуцяк А.О. має свою думку, щодо страхового тарифу. Він вважає, що страховий тариф – це ставка страхової премії з одиниці страхової суми або вартості об'єкта страхування за визначений період страхування [3, с. 41].

Статтею 10 Закону України «Про страхування» визначається страховий тариф, як ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування. Також в цій статті визначається і страховий платіж, він визначається, як плата за страхування, яку страхувальник зобов'язаний внести страховику згідно з договором страхування [4].

Статтею 1 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» визначається страховий тариф, як єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, стаття 8 вказаного Закону визначає розмір єдиного соціального внеску в залежності від класу професійного ризику виробництва до яких віднесено платників [5].

Стосовно страхових тарифів обов'язкового соціального страхування, що існують на теперішній час, то їх розмір встановлюється законодавчо для роботодавців – у відсотках до фонду оплати праці найманих працівників, а для застрахованих у відсотках до розміру заробітної плати, що не забезпечує гнучкого врахування імовірності настання страхового випадку і в більшості випадків, як свідчить звітність діяльності Фондів про виконання їх бюджетів призводить до дефіциту страхових коштів.

На нашу думку, методичний підхід до визначення розміру страхового тарифу за обов'язковим соціальним медичним соціальним страхуванням повинний бути спрямований на:

1. Врахування імовірності настання страхової події та ступінь страхового ризику, що призведе до підвищення економічної ефективності соціального страхування;
2. Прогноз та визначення визначеного оптимального обсягу надходження страхових коштів для покриття видатків на випадок настання страхового випадку, що дозволить підвищувати показники стабільності діяльності фонду обов'язкового соціального медичного страхування а також забезпечити виконання його соціальної функції;
3. Стимулювання роботодавців інвестувати кошти в стан здоров'я працівників та належні умови їх праці, що дозволить знижувати імовірність настання захворювань та інших страхових випадків.

Література

1. Загородній А.Г., *Страхування: Термінологічний словник.* / А.Г.Загородній, Г.Л. Вознюк - 2-е вид., випр. та доп. - Львів: Видавництво «Бескид Біт», 2002. – 104 с.
2. *Страхова справа.* – Вовчак О.Д. *Бібліотека українських підручників. [Електронний ресурс]* Режим доступу: http://libfree.com/165184857_strahova_spravasklad_struktura_metodika_pobudovi_strahovih_tarifiv_maynovogo_strahuvannya.html.
3. Таркуцяк А.О. *Страхування: [Навч. посіб.]* – К.: Вид-во Європ. ун-ту фінансів, інформ. систем, менеджм. і бізнесу, 2001. – 115 с.
4. Закон України «Про страхування» № 2745-III (2745-14) від 04.10.2001, ВВР, 2002
5. Закон України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» [*Електронний ресурс*]. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>

Артемій МОХОНЬ

Київський фінансово-економічний коледж (НУДПСУ)

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ

Умови, в яких знаходиться мале підприємництво на загальній системі оподаткування в Україні, є одними з найгірших у світі. Так, за рейтингом Doing Business – 2012 Україна посідає 181